

Het hart van de verborgenheid

Pastor Joel Finck

“Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is (opdat gij niet wijs zijt bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”. (Rom.11:25).

In één van zijn boeken doet C. R. Stam verslag van een gesprek met een pastor buiten de Genade Beweging en in het verloop van het gesprek ging de discussie over Ef. 3:9 waar de apostel Paulus zegt:

“En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid is”.

De pastor luisterde er naar en zei: *“de gemeenschap der verborgenheid”*. Dat klinkt goed, ik denk dat ik daar een keer over ga preken”. Echter wist deze man niet eens wat het betekende om maar niet te spreken over hetgeen waar de apostel Paulus over sprak. Hij vond de uitdrukking goed in het gehoor liggen maar wist niet wat de verborgenheid inhield.

We hebben het fundament gelegd om de verborgenheid te begrijpen. Ten eerste hebben we uitgelegd wat de sleutel tot het begrijpen van de Bijbel is, en volgens de apostel Paulus is dat:

“Het recht snijden van het Woord der Waarheid”. (2 Tim. 2:15).

U moet onderscheid maken tussen God 's plan en programma voor het volk Israël en God 's plan en programma voor de Kerk welke is Zijn Lichaam. We hebben uitgelegd dat God op verschillende manieren, gezien in de tijd, werkte. We noemen dit bedelingen of huishoudens. Van tijd tot tijd heeft God verschillende dingen van de mensen gevraagd en geëist. We moeten voorzichtig zijn in het bedenken wat Hij nu van ons, in deze bedeling van genade, verlangt, en niet gehoorzamen aan iets dat voor anderen, in andere bedelingen, is bestemd. Daarom moeten we het Woord der Waarheid recht snijden.

Ook hebben we uitgelegd dat de belangrijkste verdeling van de Schrift niet is de traditionele verdeling van het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Maar de belangrijkste verdeling van de Schrift is die tussen “Profetie en Verborgenschap”. Hetgeen God, door alle profeten, voorzegde, het profetisch programma voor Israël, is één ding. Maar de verborgenheid of geheimenis, welke nu in uitvoering is, is een ander ding. We onderscheiden de bediening van Petrus als de apostel van de besnijdenis en de bediening van Paulus als de apostel van de Heidenen of ook wel van de onbesnedenen. We maken onderscheid tussen het Evangelie van het Koninkrijk dat te maken heeft met het duizendjarig vrederijk, de regering van Christus op aarde, en het Evangelie der Genade Gods, welke in deze bedeling in werking is. Ook hebben we gekeken naar de twee programma's, het hemelse programma, het Lichaam van Christus, en het aardse programma voor het volk Israël.

Met dit fundament willen we de vraag beantwoorden: “Wat is de Verborgenschap?”. Ondanks het feit dat we hebben gesproken over de Verborgenschap zijn er nog een aantal mensen die er niet helemaal zeker van zijn wat het is. We willen niet zo zijn als de prediker die op zoek was naar een pakkende uitdrukking. We willen werkelijk begrijpen wat de Schrift zegt en leert over de Verborgenschap.

We gaan zo meteen vijf sleutel aspecten van de Verborgenschap opsommen die we vinden in de brieven van Paulus. Maar voor we dat gaan doen willen we eerst uitleggen wat het woord “Verborgenschap”, zoals we dat in de Schrift vinden, werkelijk betekent. In de tijd van de Bijbel werd het woord op twee verschillende manieren gebruikt.

Ten eerste kan het woord Verborgenheid betekenen dat iets verborgen, of geheim is. Dat is de meest letterlijke betekenis van het woord. In het Grieks betekent het woord: “je mond dicht houden”. Aldus is het een geheim dat iemand voor zichzelf houdt.

Het tweede gebruik van het woord “Verborgenheid”, in de cultuur waarin Paulus leefde, was dat het een geheim was die alleen geopenbaard was aan ingewijden. Het was een woord dat soms gebruikt werd in de sekten van die dagen, de broederschappen. Als u bij de sekte wilde horen lieten ze u binnen op het geheim. Ik geloof dat er in het woord, zoals Paulus het gebruikte, iets dergelijks valt te bespeuren. Natuurlijk bedoel ik hier niet mee dat wij een sekte zijn, we zijn gelovigen. Er zijn volgens de Schrift zekere dingen die je alleen in hun volheid kunt begrijpen als je een gelovige in de Heere Jezus Christus bent.

We willen er op wijzen dat, in de hele Oude Testamentische periode, er vele dingen waren die geheim waren. En inderdaad waren ze nog steeds geheim toen Christus op de aarde wandelde gedurende de tijd van de vier evangeliën, en dat ze voor het eerst geopenbaard werden door de bediening van de apostel Paulus. Maar eerst wil ik in het kort de **vijf belangrijkste aspecten** van de Verborgenheid opsommen die we vinden in de brieven van Paulus.

De eerste wordt gevonden in Rom.11:25:

*“Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is (opdat gij niet wijs zijt bij uzelf), dat de **verharding** voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.*

De verborgenheid waarover Paulus hier spreekt is dat God een werk onder de Heidenen gaat doen gedurende de periode van Israëls **verharding** (King James Bible: **blindheid**). Wat is die verborgenheid? Dat je nergens in het Oude Testament een indicatie vindt dat God een werk onder de Heidenen zou doen geheel buiten Israël om. Het Oude Testament zegt dat de Heidenen gered konden worden door binnen te komen via Israëls programma. Het Oude Testament voorzegt dat altijd. Maar u zult nergens lezen van een werk onder de Heidenen, buiten Israël om, voordat de Verborgenheid werd geopenbaard aan Paulus.

Het tweede deel van de Verborgenheid is de “opname”, of de “wegneming”, als u daar de voorkeur aan geeft. Sommigen noemen het de “overzetting”, als het Lichaam van Christus eenvoudig verdwijnt van deze aarde en opgenomen wordt om zo voor altijd bij de Heer te zijn volgens 1Thess.4:13-18; 1 Kor.15:51-54.

“Ziet, ik zeg u een verborgenheid”.

Het is een verborgenheid omdat u de opname van het Lichaam van Christus nergens in het Oude Testament kunt lezen. Nergens vindt u dat God vertelt dat Hij een groep mensen weg zal nemen in de lucht om ze vervolgens naar de Hemel te brengen. Dat is eenvoudigweg geen deel van Oud Testamentische profetie. Het was een verborgenheid.

Het derde deel van de Verborgenheid is Ef.3:3-6. Dat is dat God in één lichaam Jood en Heiden samenbrengt.

“Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid”.

Dan, in Ef.3:6, vertelt hij ons wat de verborgenheid is:

“Namelijk dat de heidenen medeërfgenen zijn, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie”.

Merk zorgvuldig op dat hij niet zegt dat het geheim of de verborgenheid is dat de Heidenen gered kunnen worden. Zoals we zojuist vermeld hebben was dat de gehele Oud Testamentische tijd al het geval. Ze konden altijd gered worden, binnenkomende door Israël. Maar de Verborgenheid is dat de Heidenen medeërfgenenamen zijn behorende tot hetzelfde Lichaam. Onder Israëls programma waren de Heidenen altijd een soort tweederangs burgers. Ze kwamen nimmer op hetzelfde niveau als de Joden. Daarom werd het een verborgenheid genoemd.

Een vierde aspect van de Verborgenheid is onze vereniging met Christus, onze levensonderhoudende verbinding met Christus in één lichaam. We vinden dat in Ef.5:31-32:

“31 Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en die twee zullen tot één vlees wezen. 32 Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente”.

Vóór deze bedeling is aan een gelovige nog nimmer de positie van “verenigd te zijn met Christus” gegeven. In Oud Testamentische tijden, ten tijde van Gods programma met Israël, was het de koning die een onderworpen verhouding tot God had. Christus was Koning over Israël. Voorheen was er nimmer die innige verbinding die wij nu hebben: Christus als het hoofd en wij als Zijn lichaam: een samenbindende vereniging. Dat was ook een verborgenheid.

Een vijfde aspect is degene die we nu gaan overwegen, en dat is: de volledige betekenis van het kruis. Dat noemen we het hart van de Verborgenheid omdat dit het meest belangrijke deel van de Verborgenheid is. 1 Kor.2:7-8:

“7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was; 8 Welke niemand van de oversten van deze wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben”.

Christus verwijst hier naar Satan als de overste van deze wereld. Paulus verwijst naar hem als “de god van deze eeuw” en “den overste van de macht der lucht” (Ef.2:2). Satan en zijn machten zijn de oversten van deze wereld. Wat dit Schriftgedeelte ons verteld is het feit dat als zij, satan en zijn machten, hadden geweten wat door het kruis bewerkt zou worden ze de Heere der heerlijkheid nimmer hadden gekruisigd. Waarom niet? Omdat ze dan zouden hebben geweten dat dat hun ondergang en hun einde zou betekenen. Satan kan de Bijbel evengoed als u en ik lezen. In feite kan hij het beter lezen dan velen van ons. Je kunt er op rekenen dat Satan de Oud Testamentische geschriften heeft uitgeplozen om te kijken waar hij het door God geopenbaarde programma kon tegenwerken. Ik ben er zeker van dat Satan en zijn demonen gezocht en nog eens gezocht hebben. Wat gaat er gebeuren? Wat komt op ons af? Als er een aanduiding was geweest dat het Kruis zijn nederlaag betekende zou hij voorkomen hebben dat het gebeurde. Maar dit Schriftwoord, 1 Kor.2:7-8, informeert ons dat de overste van deze wereld niet wist wat door het Kruis bewerkt zou worden en daarom hebben ze Hem gekruisigd. Satan dacht de overwinning behaald te hebben als Christus was gekruisigd. Satan behaalde de overwinning niet omdat God het geheim/verborgen gehouden heeft.

In 1 Kor.1:18 gebruikt Paulus een zeer doorslaggevende uitdrukking:

“Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, dwaasheid, maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods”.

De uitdrukking waar we ons op willen richten is “het woord des kruises” . Wat bedoeld Paulus daar mee? Hij bedoeld met “het woord des kruises”: de boodschap van het kruis. Wat Paulus hier tot uitdrukking wil brengen is, dat er, verbonden met het kruis, een boodschap is. Het is de boodschap die

dwaasheid is voor degenen die verloren gaan. Het is de kracht Gods voor hen die behouden worden. Onze vraag is: "Wat is de boodschap van het kruis?". Wat is die boodschap die geheim was, die voorheen niet geopenbaard is totdat het werd geopenbaard aan de apostel van de Heidenen, Paulus?

De boodschap van het kruis was een verborgenheid. We willen twee dingen naar voren brengen. Ten eerste willen we uitleggen wat het Oude Testament openbaarde aangaande het Kruis. In Psalm 22 vinden we het meest levendige en aanschouwelijke en uitgebreide verslag van de kruisiging van wat we kunnen vinden in het Oude Testament. In mijn bediening, niet lang geleden, deelde ik iets met sommigen die niet al te goed thuis waren in de Bijbel; ik legde hen uit dat het Woord van God de kruisiging voorspelde. Ik ging naar Psalm 22 en hun mond viel letterlijk open en ze zeiden: "Ik wist niet dat het daarin stond". Hier heeft u een aanschouwelijke omschrijving van het Kruis, waarschijnlijk 1000 jaar voordat de kruisiging plaats vond. Luister naar de omschrijving:

"Mijn God, mijn God! Waarom hebt Gij mij verlaten?"

Klinkt dat bekend? Gaat er een bel luiden? Dit is wat Christus zei vanaf het Kruis. Als u Schrift met Schrift wil vergelijken dan volgen hier enige verwijzingen. Matth.27:46 is de plek waar u deze uitroep van Christus vindt. Psalm 22:9:

"Hij heeft het op de Heere gewenteld, dat Hij hem nu uithelpe, dat Hij hem redde, daar Hij lust aan hem heeft!"

Vergelijk dit met Matth.27:42 en herinner u wat ze zeiden toen Christus daar hing:

"Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelf niet verlossen"

Met andere woorden: "Laat Hij Zichzelf verlossen als Hij zo speciaal is". Wederom is dit een vervulling van de Schrift.

"Psalm 22:15: Ik ben uitgestort als water, en al mijn beenderen hebben zich vanéén gescheiden; mijn hart is als was"

Als u gekruisigd wordt, hangende aan uw armen, zullen na een tijd uw gewrichten uit de kom gaan. En opnieuw is dit een omschrijving van de kruisiging. Vers 16:

"Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn tong kleeft aan mijn gehemelte"

Bedenk hetgeen Christus zei in Joh.19:28:

"Mij dorst"

En opnieuw hebben we hier een vervulling. Verse 17:

"Want honden hebben mij omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven"

In Joh.20:27, na de opstanding, zegt Christus:

"Zie Mijn handen"

Hij vervulde dat.

Vers 18: *"Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; zij aanschouwen het aan, zij zien op mij"*

"Matth.27:36: En zij, neerzittende, bewaakten Hem"

Vers 19: *"Zij delen mijn klederen onder zich, en werpen het lot over mijn gewaad"*

En in Matth.27:35 wordt hetzelfde gezegd. Zij wierpen het lot en verdeelden Zijn klederen.

Aanwijzing na aanwijzing is geopenbaard aangaande het Kruis. Op dit punt aangekomen zult u vragen: "Hoe kunt u me dan vertellen dat het Kruis een verborgenheid was?". Of dat de boodschap van het Kruis een verborgenheid was? "

Omdat wij onderscheid maken tussen de "lichamelijke" aspecten van het Kruis en zijn "geestelijke" betekenis.

Inderdaad, de lichamelijke aspecten van het Kruis zijn zeer levendig geopenbaard. Maar er was ook iets dat nimmer is geopenbaard, en dat is de werkelijke boodschap van het Kruis.

In 1 Petrus 1 maakt de apostel Petrus een interessante opmerking over wat de profeten wel en wat ze niet wisten. We beginnen met de verzen 10 en 11:

"1 Petrus 1:10-11: 10 Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied; 11 Onderzoekende, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en tevoren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende".

Ook hier staat dat de profeten getuigden van het lijden van Christus maar let op wat de tekst over hen zegt: "Onderzoekende, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus getuigde". Met andere woorden: ze hadden geen idee wat het betekende. De profeten schreven vele malen dingen op of spraken dingen uit waarvan ze niet wisten wat het betekende. Of ze wisten niet wanneer het zou gebeuren. God gebruikte hen als een vat, als een instrument, maar Hij gaf ze niet het volledig begrip van wat ze zeiden. Wij hebben soms het verkeerde idee dat de profeten alles begrepen wat ze zeiden. De Schrift bewijst hier dat dat niet altijd het geval was. Ze begrepen niet alles wat ze zeiden.

Maar sommigen zullen zeggen: "Maar hoe staat het dan met Jesaja 53?". Er zijn sommigen die leren dat het Evangelie der Genade net zo duidelijk wordt gevonden in Jesaja 53 als op andere plaatsen. We willen aantonen dat, **als u tenminste in de context van Jesaja 53 blijft**, dat dat niet zo is. Begreep Jesaja het Evangelie der Genade? Vers 11:

*"Jes.53:11: Om de arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, **velen** (Christus stierf voor allen) rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen".*

Velen die dit lezen zullen zeggen: "Kan het nog duidelijker?". Hier vindt je moeizame arbeid, rechtvaardiging en het dragen van ongerechtigheden. Maar hoeveel begrepen zij, op dat moment, hiervan? Ziet u, nu hebben we voortgaande openbaring, Als wij deze woorden lezen is het eenvoudig voor ons om te begrijpen wat de betekenis is. Het is gemakkelijk voor ons om het te begrijpen. Maar begrepen de mensen van die tijd het ook? Ik geloof dat ze dat niet deden.

Een voorbeeld hiervan vinden we in Hand. 8:34, waar we de Ethiopische kamerling vinden. God zend Filippus naar hem toe om te prediken. Weet u nog wat er toen gebeurde? Toen Filippus hem zag las de kamerling juist deze tekst. (Jes.53:11) Filippus vroeg hem:

"Hand.8:34: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest?"

En wat was zijn antwoord? "Jazeker, dit gaat over Christus. Het zegt dat Hij stierf voor mijn zonden?". Zei het dat werkelijk? Absoluut niet, hij zei:

"Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand onderricht?"

Sommigen zullen nu zeggen dat de kamerling niet veel wist en dat je niet van hem kon verlangen dat hij dat begreep. Maar bedenk wel dat de kamerling een toegewijd man was ondanks het feit dat hij een Heiden was. Onder de Wet zijnde was hij op de feestdag van Pinksteren naar Jeruzalem gereisd. Hij was een zeer toegewijd persoon. Hij wist waarschijnlijk evenveel van de Schriften als de anderen en toch wist hij niet waar Jesaja over sprak.

“Jesaja 53:6: Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een ieder naar zijn weg; doch de Heere heeft onzer aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen”.

Sommigen zullen nu zeggen: “Dit leert ons hetzelfde als hetgeen we nu begrijpen. Hij legde de ongerechtigheden van ons allen op Hem”. Laat ons echter in de context blijven. Waar spreekt hij tegen? Vers 8:

*“Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om **de overtreding van Mijn volk** is de plaag op Hem geweest”.*

Voor wie stierf Hij en van wie droeg Hij de ongerechtigheden in deze tekst?

Voor de overtreding van Mijn volk. Wie schreef dit? Jesaja. Wie is Jesaja? Een Jood. **Ziet u, Jesaja 53 toont alleen de lijdende dienstknecht.** Het vertelt ons niet eens om wie het hier gaat. Wij weten nu dat het over Christus gaat, maar de tekst vertelt ons dat niet. Het probleem is dat veel mensen in Jesaja 53 **inlezen** wat wij nu weten door verdere openbaring. Wat we proberen duidelijk te maken is het volgende. De boodschap van het Kruis, de volledige betekenis van het Kruis, was, terug in de tijd, eenvoudig niet bekend voordat het werd geopenbaard aan de apostel Paulus.

Laat ons nog een tweede punt bekijken, dat is het feit dat de boodschap van het Kruis voor het eerst door Paulus werd gepredikt. Wederom zullen sommigen dat tegenspreken en zeggen: “Wat is er mis met de prediking van Petrus op Pinksteren?”. Hand.2:22:

“22 Gij Israëlitische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelfen weet;23 Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood;24 Welken God opgewekt heeft,”

Klinkt dit niet als iets dat Paulus gezegd zou kunnen hebben? Het spreekt aangaande Christus 's lijden en sterven.

Onze vraag is echter: Preekte Petrus dit als het Evangelie, als het goede nieuws? Het antwoord is dat hij dat NIET deed. Kijk naar vers 36:

“Zo wete dan zeker het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Die gij gekruisigd hebt”.

Laten we hierbij stilstaan en overdenken wat hier gebeurt. Israël is zojuist schuldig verklaard aan de kruisiging van Christus. Daar zijn we het toch allemaal over eens. Ze hebben Hem gekruisigd door onrechtvaardige handen en nu komt Petrus zeggen: “Hij leeft!”. Denk uzelf eens in hun plaats. Hoe zou u reageren als u zojuist beschuldigd was van het goddeloos ombrengen, vermoorden, van iemand? Stel dat u daar schuldig aan bent en enige dagen later komt er iemand langs die zegt: “Heb je het al gehoord?”. Die persoon die jij hebt vermoord is weer levend, en Hij is de Heere Jezus Christus. Hij is zeer machtig”. Hoe zou u zich voelen? Ik geloof dat u dan angstig zult worden. Ik heb zojuist iemand vermoord en nu leeft hij, ik denk dat hij wel enige woorden wil wisselen met mij. Zou het zo niet gaan? Dit is precies wat deze mannen denken, kijkt u maar naar hun reactie.

Als dit werd gepredikt als het goede nieuws dan zou u van hen verwachten dat ze zouden zeggen: "Geweldig, Prijs de Heer! Hij leeft! Dat willen we geloven!". Maar ziet u, het is niet gepredikt als het goede nieuws. Ze zeiden:

"Wat zullen wij doen, mannen broeders?". (Hand. 2:37).

Ze realiseerden zich dat ze in grote moeilijkheden verkeerden. De man die ze zojuist hadden vermoord was nu weer levend en Hij is de Heer. Ze bevonden zich in een zeer moeilijke positie. Als het Evangelie der Genade nu al werd gepredikt wat zou u dan verwachten dat Petrus zou zeggen? We zouden verwachten dat hij zou zeggen: "Toen jullie Hem kruisigden stierf Christus voor jullie zonden! Hij werd weer opgewekt! Geloof dat en je bent behouden". Maar we zien dat Petrus het Evangelie van Genade niet predikt. Hij predikt niet de boodschap van het kruis. Hij predikt het Evangelie van het Koninkrijk. Zijn boodschap aan hen is Hand.2 vers 38:

"En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden".

Dit is het Evangelie van het Koninkrijk, de doop voor vergeving van zonden. Bekering, dat was de boodschap van God aan Israël.

Maar als we naar de apostel Paulus gaan dan lezen we daar de boodschap van het Kruis. Het is nodig om dit te vermelden opdat we anderen kunnen vertellen hoe ze, in deze bedeling, gered kunnen worden. We gaan ze niet vertellen hoe mensen gered werden vóór de huidige bedeling omdat dat niet de manier is waardoor ze nu gered kunnen worden. We willen ze vertellen hoe ze in de huidige bedeling gered kunnen worden. 1 Kor.15:1-4:

"1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb,3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Hoe noemt Paulus deze boodschap? Het goede nieuws, het Evangelie. Het is niet langer een boodschap van vrees: "Kijk uit! Degene die jullie vermoord hebben leeft!". Nu is het een boodschap van troost en hoop; het is "goed nieuws!". Geloof en je zult behouden worden. Het is niet langer: "Bekeert u en wordt gedoopt voor de vergeving van zonden". Nu is het: "Geloof in de Heere Jezus Christus". Geloof wat Hij deed, Hij deed het voor u.

Hoe weten we nu dat deze boodschap achter werd gehouden tot aan Paulus? We weten dat omdat Paulus dat zegt. 1Tim.2:3-6:

"3 Want dat is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker;4 Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.5 Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;6 Die Zichzelve gegeven heeft tot een rantsoen voor allen,.....".

Wanneer werd deze boodschap gegeven? Wanneer werd voor de eerste keer verkondigd dat Christus een losprijs is voor allen? Hij verteld het hier:

".....zijnde de getuigenis te zijner tijd".

Wanneer was "te zijner tijd?". Het volgende vers verteld ons dat.

"1 Tim.2:7: Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid".

Als Paulus zegt dat het waar is en wij geloven dat hij dit geïnspireerd schreef, dan begrijpen we dat de boodschap, dat Christus een losprijs is voor allen, niet eerder getuigd werd totdat Paulus het predikte. Dat is wat Paulus zelf zegt. Hij zegt hetzelfde in Titus1:2:

“In de hoop van het eeuwige leven, dat God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, vóór de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd”.

Dat was de tijd waarin Paulus het predikte.

Het derde punt waarop we willen wijzen is het feit dat de boodschap van het Kruis het hart van Paulus zijn Evangelie is. Sommigen spreken hetgeen wij zeggen tegen door te zeggen: “Paulus zijn Evangelie?”. Maar Paulus gebruikt zelf deze manier van spreken. Op drie plaatsen noemt hij zijn boodschap: “*Mijn Evangelie*”. Te weten in Rom.16:25 en ook in 2Tim.2:8 en in Rom.2:16. Rom.16:25 zegt:

“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie”.

Is Paulus hier trots of hoogmoedig? Hij zegt gewoon zoals het is. Hij noemt het zijn Evangelie omdat het uniek is, een onderscheiden boodschap die voor het eerst aan hem was toevertrouwd. Dat verschilt van dat van de andere apostelen. De twaalven werd het Evangelie van het Koninkrijk toevertrouwd, maar niet één van hen kon zeggen “mijn Evangelie” omdat het aan hun allen was toevertrouwd. Alleen Paulus kon opstaan en zeggen: “mijn Evangelie”. Paulus is de enige apostel die een unieke boodschap ontving om die aan anderen door te geven; daarom noemt hij het: “*mijn Evangelie*”. Rom.2:16:

“In de dag wanneer God de verborgen dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie”.

“2 Tim.2:8: Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt..... , naar mijn Evangelie”.

Galaten 2 zegt hetzelfde. Het is zeer belangrijk te begrijpen dat Paulus een unieke boodschap verkondigde. In het eerste hoofdstuk van de brief aan de Galaten onderscheidt Paulus zich van de Twaalven. Hij wil dat wij erkennen dat hij niet één van de Twaalven is. In hoofdstuk 2, vers 2, zegt hij:

*“Gal. 2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde **hun** het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achtging waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.*

Wie zijn deze “**hun**”? Het zijn die anderen te Jeruzalem: Petrus, Jakobus en Johannes. Hij schrijft:

“.....en stelde hun het Evangelie voor dat ik predik onder de heidenen”.

Let wel dat hij hen niet eenvoudigweg informeert dat hij ook het Evangelie verkondigde. Hij verteld hun welk Evangelie hij verkondigt! Verderop vertelt hij ons welk Evangelie het is, namelijk, het Evangelie der onbesnedenen. Ik geloof dat dit hetzelfde is als “de verborgenheid”, “het Evangelie der Genade Gods”, de boodschap van het Kruis plus nog andere dingen die samengaan met de Verborgenheid. Paulus predikte een uniek Evangelie. In 1 Kor.2:2, richt Paulus de aandacht op de prediking van het kruis:

“En ik, broeders, toen ik tot u ben gekomen, ben ik niet gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid, u verkondigende het getuigenis van God. Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Die gekruisigd”.

Is dit het hart van zijn boodschap? Absoluut. Christus gekruisigd – het kruis. Een andere tekst in Galaten 6:14 zegt:

“Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld”.

Paulus zegt, hier is iets waar we in kunnen roemen, het Kruis.

*“Ef. 2:16: En opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen **door** het kruis”.*

Kleine woordjes kunnen een groot verschil maken in de Schrift. U ziet het hier, een heel klein woordje, maar het maakt een wereld van verschil. Veel mensen gaan naar een tekst als deze en zeggen: “Wacht even. Moet je dit eens zien! Dit vond allemaal plaats op het kruis. Dit alles gebeurde toen Christus stierf. Jood en Heiden worden nu tezamen gebracht. Dat alles gebeurde aan het kruis. Is dat echter wat Paulus zegt? Merk nu op hoe Paulus de voorzetsels zeer nauwkeurig gebruikt. Hij spreekt over Jood en Heiden die worden samengebracht, en de middelmuur des afscheidsels is weggebroken. Maar hij zegt niet dat dit gebeurde op/aan het kruis; dat op dat moment Jood en Heiden verzoend waren. Het gebeurde **“DOOR”** het Kruis of **“VANWEGE”** het kruis. Dat is hetgeen we moeten begrijpen. Wat aan het kruis gebeurde werd eerst jaren later geopenbaard.

“Fil.2:8: En in de gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises”.

“Fil.3:18: Want velen wandelen anders; van wie ik u dikwijls gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden van het kruis van Christus zijn”.

Soms denken we van mensen, die vijanden van het kruis zijn, als mensen die anti-God zijn, atheïsten, of dat ze tegen de Heer zijn. Maar als u niet het Evangelie der Genade predikt dan kunt u tegen het kruis zijn. Als u een Evangelie predikt, bijvoorbeeld het Evangelie van het Koninkrijk, bestemd voor een andere bedeling, dan kunt u tegen het kruis prediken. Daarom zegt hij dat ze vijanden van het kruis zijn. Het is interessant wat hij van hen zegt in Fil.3:19:

“Welker einde is het verderf, welker God is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande, die aardse dingen bedenken”.

Is dat niet interessant? Ziet u, als u een aardse boodschap predikt, de boodschap voor Israël, “de zachtmoedigen zullen het aardrijk beërven”, het Koninkrijk op aarde, dan is dat niet de boodschap van het kruis voor deze bedeling. Dan gaat hij voort met te zeggen in vers 20:

“Maar onze wandel is in de hemelen”.

Wij prediken een hemelse boodschap, en het kruis is het hart daarvan.

*“Kol.1:20: Vrede gemaakt hebbende **door** het bloed Zijns kruises”.*

Merk op dat hij niet zegt dat dit ten tijde van de kruisiging plaats vond, maar hij zegt **DOOR** het bloed van het kruis heeft Hij vrede gemaakt, om alle dingen te verzoenen. Kol.2:14:

Dit alles bewerkte Christus door het kruis ofschoon er eerst “ter zijner tijd” van werd getuigd, waarvoor Paulus de aangewezen apostel was, een leraar der Heidenen.

De boodschap van het kruis was een geheim. Het werd voor het eerst door Paulus gepredikt. Het is het hart van Paulus zijn Evangelie. Het is nodig dat we dat weten en ook goed begrijpen. Sommige mensen zeggen dat wij veel tijd besteden aan het benadrukken dat de boodschap van het kruis alleen wordt gevonden in het onderwijs van Paulus. Maar wat aangaande degene die daarvoor Jesaja 53 gebruiken

of die teruggaan naar de vier Evangeliën en beweren dat ze daar het evangelie van het kruis hebben gevonden? Mijn antwoord is tweevoudig.

Ten eerste. Paulus zegt, toen hij in de gevangenis zat en aan de Filippenzen schreef, Fil.1:15-18:

“15 Sommigen prediken ook wel Christus door nijd en twist, maar sommigen ook door goedwilligheid.16 Genen verkondigen wel Christus uit twisting, niet zuiver, menende aan mijn banden verdrukking toe te brengen;17 Doch dezen uit liefde, dewijl zij weten, dat ik tot verantwoording van het Evangelie gezet ben.18 Wat dan? Nochtans wordt Christus op allerlei wijze, hetzij onder een deksel, hetzij in der waarheid, verkondigd; en daarin verblijd ik mij, ja, ik zal mij ook verblijden.

Dat is mijn eerste antwoord. Zelfs al lezen de mensen verdere openbaring in in de Oude Testament passages, toch ben ik blij, zegt Paulus, dat Christus wordt gepredikt.

Maar ten tweede: Hiermee neem je een gevaarlijk besluit waarop je je dan vaker kunt beroepen. Het vestigt de gewoonte om in de Schrift in te lezen wat je daar wilt vinden. Als u denkt een zekere boodschap te willen vinden in het Oude Testament en u leest het daar "in" van een andere plaats, wat weerhoudt u er van om dat ook met andere passages te doen? Wat weerhoudt u er van om dat ook met de brieven van Paulus te doen als u de één of andere "leer" wil vinden en u leest het er in? Laat ons consequent zijn met de Schrift en geen nieuwe openbaring of verdere openbaring inlezen in eerdere openbaring. Laten we dat gescheiden houden en begrijpen dat Paulus zich richtte op het kruis omdat dat het hart van zijn boodschap is.

Dit laat ons achter met nog één enkele vraag omtrent dit punt. Heeft u reeds vertrouwd op de boodschap van het kruis? Bent u tot het verstaan van de prediking van het kruis gekomen: dat u gered bent door alleen die boodschap, gelovende dat Christus stierf voor uw zonden, dat Hij is begraven en weer opgestaan? Vandaag de dag kunt u niet gered worden door bekering en gedoopt te worden. U zou kunnen denken dat u er klaar mee bent door een dierlijk offer te brengen en hopen dat u dat zal redden. Welnu, het spijt me, ik moet u zeggen dat dat niet gaat. U zou een aantal dingen kunnen doen die een deel zijn van Gods programma, maar als dat niet datgene is wat God nu van u eist, dan bent u nog steeds verloren in uw zonden. Daarom sporen we u vandaag aan om te vertrouwen in de boodschap van het kruis. Dat is de boodschap voor deze bedeling.